

Så här fungerar konsolideringspolicyn för Livförsäkringsbolaget Skandia, ömsesidigt från juli 2019

Det främsta målet med konsolideringspolicyn är att jämna ut fördelningen av kapitalavkastningen över tid. På så sätt ökar möjligheten för en stabil utveckling av kundernas försäkringskapital. Därigenom kommer utvecklingen av försäkringskapitalen bättre spegla den förväntade långsiktiga kapitalavkastningen på bolagets tillgångar.

Den kollektiva konsolideringsgraden mäter förhållandet mellan värdet av bolagets tillgångar hänförliga till den aktuella verksamheten och det samlade värdet av kundernas försäkringskapital. Den kollektiva konsolideringsgraden bör ligga i intervallet 95 till 115 procent. En konsolideringsgrad över 100 procent visar att det samlade överskottet är större än det som fördelats ut på försäkringarna. Överskott och underskott fördelas med en ränta på försäkringskapitalet, återbäringsräntan, som omprövas varje månad. Räntan beräknas utifrån förväntad framtida avkastning och den kollektiva konsolideringsgraden. Bolagets kapitalavkastning är den faktor som har störst påverkan på konsolideringsgraden. Om avkastningen varit hög under en period så justeras räntan på försäkringskapitalet uppåt, och om avkastningen varit låg justeras räntan nedåt.

Om konsolideringsgraden överstiger 110 procent kan återbäringsräntan under en kortare period sättas extra hög, för att i möjligaste mån undvika långa perioder utanför intervallet 95 till 115 procent. Om kapitalavkastningen har varit negativ under 12 månader sänks räntan extra snabbt med en bromsfaktor. Vår ambition är att ligga inom intervallet och kunna ge kunderna en jämn avkastning under hela försäkringstiden.

Höjning alternativt sänkning av kapitalen kan även ske som en engångsåtgärd

Vid mycket stora upp- och nedgångar på de finansiella marknaderna måste vi ta till mer direkta åtgärder för att kundernas försäkringskapital bättre ska följa bolagets kapitalavkastning.

- Om den kollektiva konsolideringsgraden avviker från intervallet 95 - 115 procent med högst 5 procentenheter och är bestående bör en allokering (vid överskridande) respektive reallokering (vid underskridande) ske inom 12 månader. Vid tillfälliga avvikelser görs ingen allokering respektive reallokering.
- Om avvikelsen är större än 5 procentenheter ska en allokering respektive reallokering genomföras snarast möjligt.
- Om den kollektiva konsolideringsgraden varit lägre än 100 procent under mer än tre år ska en reallokering upp till 105 procent ske snarast.

Vid en allokering höjs kundernas försäkringskapital så att konsolideringsgraden sjunker, vilket gör att kunderna får ta del av den goda avkastningen direkt istället för att vi bygger upp alltför stora reserver. Vid en reallokering sänks kundernas försäkringskapital så att konsolideringsgraden stiger, vilket medför att kundernas försäkringskapital mer direkt speglar bolagets kapitalavkastning även i sämre tider. Målet är att den kollektiva konsolideringsgraden åter ska ligga inom intervallet med en marginal som bedöms lämplig.

För en försäkring under utbetalning medför en reallokering att utbetalningsbeloppet sänks. Utbetalningar kan även sänkas på grund av låg kapitalavkastning eller låg förväntad avkastning utan att bolaget genomfört en reallokering. Det utbetalda beloppet kan dock aldrig bli lägre än det garanterade beloppet.

Vid låg konsolideringsgrad tillämpas marknadsvärdesjustering av försäkringskapitalet vid flytt och återköp. I samband med ett eventuellt beslut om reallokering kan nivån för marknadsvärdesfaktorn anpassas så att den motsvarar storleken på reallokeringen.

Figuren nedan illustrerar hur konsolideringspolicyn fungerar. Kurvan beskriver hur den kollektiva konsolideringsgraden skulle kunna se ut över tiden.

